

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **STAVOS, spol. s r. o.**, se sídlem Čs. Armády 29, Příbram IV, zastoupené JUDr. Jaroslavem Sýkorou, advokátem se sídlem Zahradnická 74, Příbram III, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **ČSOB Leasing, a. s.**, se sídlem Na Pankráci 310/60, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2007, č. j. 10 Ca 40/2006 - 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále také „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2005, č. j. 14008/2005/DOP/560. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Příbram, odboru dopravy, ze dne 24. 8. 2005, ve věci zrušení rozhodnutí o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla VW MULTIVAN 2,5 TDI, VIN: WV2ZZZ70ZYH116511, vydaného dne 27. 9. 2004 pod č. j. 23453/2005/OddRV/HJ.

Stěžovatelka v kasační stížnosti uplatňuje důvod obsažený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), když namítá, že rozhodnutí městského soudu je založeno na nesprávném posouzení právní otázky. Stěžovatelka sice označuje rovněž důvod uvedený pod písm. b) cit. ustanovení, spočívající ve vadách řízení, dále jej však nikterak nespécifikuje. Dodává, že městský soud ve svém rozsudku pouze opakuje argumenty správních orgánů v předcházejících řízeních, které považuje

stěžovatelka za nesprávné, a proto se plně odvolává na své právní výhrady dostatečně popsané již v žalobě.

Na základě shora uvedeného stěžovatelka navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

II.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti konstatuje, že nespátřuje stěžovatelčino podání za dostatečné z hlediska prokázání nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, a proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

III.

V souzené věci Nejvyšší správní soud z předmětného správního a soudního spisu především zjistil, že dne 27. 9. 2004 přijal Městský úřad Příbram (dále jen „prvoinstanční správní orgán“) žádost společnosti ŠTEFAN, s. r. o., o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla, a sice osobního automobilu VW TRANSPORTER MULTIVAN 2,5 TDI, roku výroby 2000. Prvoinstanční správní orgán této žádosti vyhověl svým rozhodnutím ze dne 27. 9. 2004, č. j. 23453/2004/OddRV/HJ, a vydal k tomuto automobilu technický průkaz silničního vozidla č. BF 606107. Dne 13. 10. 2004 podala společnost ČSOB Leasing, a. s. přihlášku k registraci tohoto vozidla, dříve vlastněného společností ŠTEFAN, s. r. o. K této přihlášce byla doložena mj. plná moc udělená společností ŠTAVOS, s. r. o., tedy stěžovatelkou, panu F. Š. k přihlášení výše popsaného osobního automobilu; a dále také leasingová smlouva uzavřená mezi společností ČSOB Leasing, a. s. a stěžovatelkou, jejímž předmětem byl osobní automobil VW TRANSPORTER MULTIVAN 2,5 TDI.

Dne 28. 6. 2005 podala stěžovatelka prvoinstančnímu správnímu orgánu žádost o zápis změn údajů v registru vozidel, resp. žádost o přidělení úředního čísla VIN pro předmětné vozidlo, a to na základě doporučení německé inspekce hraniční policie ze dne 23. 6. 2005 (tato stěžovatelku upozornila, že číslo podvozku (VIN), vyražené na vozidle, k tomuto vozidlu nepatří). Dne 13. 7. 2005 rozhodl prvoinstanční správní orgán tak, že nařídil obnovu správního řízení o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla firmou ŠTEFAN s. r. o., neboť vyšly najevo nové skutečnosti, jež mají podstatný vliv na toto rozhodnutí o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla VW TRANSPORTER MULTIVAN 2,5 TDI. Těmito skutečnostmi byla informace od společnosti Import VOLKSWAGEN Group, s. r. o., že pod číslem VIN WV2ZZZ70ZYH116511 bylo vyrobeno vozidlo značky VW T4 CARAVELLE s odlišnými parametry. Následně dne 24. 8. 2005 rozhodl prvoinstanční správní orgán o zrušení původního rozhodnutí ze dne 27. 9. 2004, jímž schválil technickou způsobilost osobního automobilu VW TRANSPORTER MULTIVAN 2,5 TDI, neboť účastníci obnoveného řízení nedoložili důkazy, které by napomohly bližší identifikaci vozidla.

Dne 8. 9. 2005 předložila stěžovatelka odvolání proti shora uvedenému rozhodnutí o zrušení technické způsobilosti vozidla VW TRANSPORTER MULTIVAN 2,5 TDI s odůvodněním, že nežádala o schválení technické způsobilosti k vozidlu VW T4 CARAVELLE vyrobenému pod VIN 2ZZZ70ZYH116511, nýbrž k vozidlu VW TRANSPORTER MULTIVAN 2,5 TDI, které bylo pod tímto číslem provozováno v SRN, kde jej také zakoupila. Tato vozidla jsou podvozkově identická, k žádným změnám na vozidle VW TRANSPORTER MULTIVAN 2,5 TDI (původně vyrobeném pod VIN WV2ZZZ70Z3HO61927) nedošlo. Dne 14. 9. 2005 podala odvolání proti rozhodnutí o zrušení technické způsobilosti vozidla VW TRANSPORTER MULTIVAN 2,5 TDI také společnost ŠTEFAN, s. r. o. s odkazem na důvody a doklady již předložené stěžovatelkou.

Dne 9. 11. 2005 rozhodl žalovaný o obou podaných odvoláních tak, že je svým rozhodnutím pod č. j. 14008/2005/DOP/560 zamítl. V odůvodnění rozhodnutí mj. konstatoval, že byly zjištěny závažné rozpory v technické dokumentaci vozidla, zejména mezi původním technickým průkazem SRN a technickým průkazem ČR (byly identifikovány rozpory týkající se zejména typu motoru a povoleného zatížení) a že bude nutné provést přestavbu vozidla a změnu VIN podle § 31 odst. 4 vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích [protože se nejedná o vozidlo, u něhož původní číslo VIN zaniklo z důvodu nelegální změny identity vozidla, nelze postupovat podle čl. 9 Metodického pokynu č. 5/2002, Ministerstva dopravy a spojů ČR, kterým se stanovuje postup při přidělování úředního čísla, jeho forma a obsah (dále jen „Metodický pokyn MD“)]. Jako nepravdivé se dále ukázalo tvrzení stěžovatelky, že žádala o schválení technické způsobilosti na vozidlo VW MULTIVAN, jež bylo v SRN provozováno pod předmětným, sporným číslem VIN, nikoliv na vozidlo VW CARAVELLE, neboť vozidlo VW MULTIVAN bylo v SRN odhlášeno ke dni 5. 4. 2005 jako havarované. Původním žadatelem o schválení technické způsobilosti tohoto vozidla navíc nebyla stěžovatelka, nýbrž firma ŠTEFAN, s. r. o. Žalovaný proto dospěl k názoru, že tyto skutečnosti ukládají prvoinstančnímu správnímu orgánu povinnost zrušit původní rozhodnutí o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla.

Dne 13. 2. 2006 podala stěžovatelka žalobu proti rozhodnutí žalovaného mj. s odůvodněním, že nebyl dán zákonný důvod pro obnovu řízení, v rámci něhož pak došlo ke zrušení původního rozhodnutí o schválení technické způsobilosti. Dále stěžovatelka konstatovala, že nežádala o přidělení technické způsobilosti vozidla k vozidlu VW T4 CARAVELLE, nýbrž k vozidlu VW T4 MULTIVAN, které bylo pod sporným číslem VIN v SRN provozováno a následně legálně zakoupeno. Teprve německou hraniční policií jí bylo sděleno, že toto vozidlo bylo původně vyrobeno pod jiným číslem VIN. Na vozidle VW T4 MULTIVAN ani v jeho dokladech nedošlo k žádné změně, a proto považuje odebrání původně přidělené technické způsobilosti za bezdůvodné a protiprávní. Stěžovatelka také ve své žalobě namítla, že doposud nebylo rozhodnuto o její žádosti o přidělení úředního čísla VIN, když správní orgány nesprávně rozhodovaly v rámci obnovy řízení a namísto toho měly postupovat podle čl. 9 Metodického pokynu MD a přidělit předmětnému vozidlu nové úřední číslo VIN.

Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný mj. opětovně poukázal na rozporné skutečnosti týkající se původní žádosti o schválení technické způsobilosti, když stěžovatelka požádala o schválení technické způsobilosti vozidla VW MULTIVAN, nicméně fyzicky přistavila vozidlo VW T4 CARAVELLE. Jelikož vozidlo VW MULTIVAN bylo v SRN odhlášeno jako havarované, lze usuzovat, že na něm byla posléze provedena přestavba, neboť ve vozidle je instalován jiný typ motoru, než jak je uvedeno v německém technickém průkazu, a také byla změněna největší povolená hmotnost.

Městský soud v Praze výše popsanou žalobu zamítl s tím, že předmětem jeho přezkumu byla právní opodstatněnost zrušení schválené technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla v obnoveném správním řízení, a sice pro zjištěné nesrovnalosti v údajích identifikujících předmětné silniční vozidlo. Městský soud konstatoval, že prvoinstanční správní orgán ani žalovaný nepochybili, když přihlédli k nové skutečnosti, jež vyšla najevo v souvislosti se žádostí stěžovatelky o přidělení nového úředního čísla VIN (když německá inspekce hraniční policie zpochybnila číslo VIN, pod kterým byla původně technická způsobilost vozidla schválena). Důvodnost nařízení obnovy řízení shledal soud v tom, že provedení neschválených zásahů do identifikátorů vozidla, tedy např. čísla VIN, způsobuje jeho technickou nezpůsobilost. Nesrovnalosti v údajích charakterizujících předmětné vozidlo vedly prvoinstanční správní orgán

ke správnému závěru o neopodstatněnosti schválení technické způsobilosti tohoto vozidla. Tyto nesrovnalosti byly správními orgány náležitě doloženy a posouzeny. Správní orgány proto také nemohly rozhodnout o přidělení nového čísla VIN, aniž by předtím vyřešily otázku oprávněnosti původního schválení technické způsobilosti vozidla.

IV.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek Městského soudu v Praze v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud vycházel z toho, že stěžovatelka ve své kasační stížnosti explicitně neuvedla jednotlivé důvody nezákonnosti rozsudku městského soudu a nevymezila tak rozsah přezkumu ze strany zdejšího soudu, když toliko odkázala na své argumenty uvedené v žalobě. Z tohoto důvodu se Nejvyšší správní soud zaměřil zejména na podrobnost a srozumitelnost odůvodnění napadeného rozsudku a na skutečnost, zda se městský soud přiléhavou právní argumentací vypořádal se všemi žalobními námitkami stěžovatelky, resp. zda dostatečně odůvodnil, proč považoval stěžovatelčiny žalobní námitky za mylné či vyvrácené. V této souvislosti [a v návaznosti na stěžovatelkou tvrzený důvod kasační stížnosti také podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b)] považuje zdejší soud za vhodné připomenout své rozhodnutí ze dne 22. 3. 2005, sp. zn. 4 As 56/2003, ve kterém se mj. vyslovil k otázce náležitosti odůvodnění rozsudku: „*Pokud je z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč v souladu se správním spisem soud shledal zjištění skutkového stavu žalovaným za úplné a spolehlivé, jakými úvahami se řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, a z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci stěžovatelky v žalobě, potom není důvodná námitka, že skutková podstata, z níž správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].“*

S ohledem na povahu a obsah nyní projednávané kasační stížnosti je vhodné připomenout, že kasační stížnost představuje mimořádný procesní prostředek k ochraně práv. To mimo jiné znamená, že řízení před Nejvyšším správním soudem nenahrazuje řízení před krajským soudem, že v obou řízeních je odlišný předmět přezkumu (krajský soud hodnotí a je oprávněn zrušit rozhodnutí správní, zatímco Nejvyšší správní soud primárně hodnotí a je oprávněn zrušit rozhodnutí krajského soudu) a že tedy – v této logice – je věcí stěžovatele, aby konkretizoval a argumentačně podepřel kasační důvody, jež s. ř. s. vymezuje taxativním způsobem. Proto také je řízení o kasační stížnosti založeno na zásadách dispozitivnosti a koncentrace a je tedy věcí samotného stěžovatele, jakým způsobem vymezi obsah kasačního řízení. Pokud tak neučiní a – jako v daném případě – v podstatě toliko odkáže na obsah žalobních námitek, výrazně tím sníží možnost a rozsah přezkumu prováděného Nejvyšším správním soudem. Jednoduše řečeno: za situace, kdy stěžovatel blíže nespecifikuje, v jakém směru a v kterých konkrétních bodech nesouhlasí s rozhodnutím městského soudu, dostává se nutně do situace, kdy i následný přezkum se omezí na povšechné posouzení zákonnosti a správnosti napadeného rozsudku. Podle zásady „právo náleží bdělým“ a s přihlédnutím k obligatornosti právního zastoupení v řízení o kasační stížnosti totiž není možné, aby teprve Nejvyšší správní soud za stěžovatele domýšlel relevantní argumentaci, na kterou by následně sám odpovídajícím způsobem reagoval.

Na základě těchto obecnějších úvah shledal zdejší soud odůvodnění rozsudku městského soudu napadeného nyní projednávanou kasační stížností dostatečně podrobným, přesvědčivým a reagujícím na všechny žalobní body, s jeho závěry se plně ztotožňuje a pouze pro úplnost proto dále uvádí.

Předně, Nejvyšší správní soud se již ve svém rozsudku ze dne 30. 6. 2004, sp. zn. 6 A 176/2002 (in: www.nssoud.cz), vyjádřil k aplikaci ustanovení § 62 a násl. tehdy platného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správního řádu), dále jen „správní řád“, takto: „Pro nové skutečnosti nebo důkazy se obnovuje správní řízení dle ustanovení § 62 odst. 1 písm. a) správního řádu jen za předpokladu, že vyšly najevo po právní moci rozhodnutí a že je účastník v původním řízení buď vůbec neznal, nebo je bez své viny nemohl uplatnit, např. proto, že listina nebo jiná věc potřebná k provedení důkazu byla nedostupná, že důležitý svědek nebyl dosažitelný nebo dodatečně vypověděl o důležitých okolnostech, ačkoliv v původním řízení odepřel výpověď. Pokud však účastník řízení doložil požadované doklady, z nichž dovozuje nové skutečnosti, v průběhu odvolacího řízení, není splněna základní podmínka pro povolení obnovy řízení, tj. existence nových skutečností nebo důkazů, které nemohly být v řízení uplatněny bez zavinění účastníka řízení, a proto obnova řízení není možná.“ Zdejší souhlasí se závěrem městského soudu i správních orgánů, že v posuzovaném případě vyšly najevo nové skutečnosti, které mohly mít podstatný vliv na původní rozhodnutí o schválení technické způsobilosti vozidla VW TRANSPORTER MULTIVAN 2,5 TDI, pod číslem VIN WV2ZZZ70ZYH116511. Tyto nové sporné skutečnosti jak správní orgány (tedy prvoinstanční správní orgán i žalovaný), tak městský soud, ve svých rozhodnutích náležitě označily a upřesnily, a proto bylo nařízení obnovy řízení zcela namístě. Podle ustanovení § 64 správního řádu pak „nové řízení ve věci provede správní orgán, jebož rozhodnutí se důvod obnovy řízení týká; týká-li se důvod obnovy řízení rozhodnutí správních orgánů prvního i druhého stupně, provede nové řízení správní orgán prvního stupně... ..Novým rozhodnutím ve věci se původní rozhodnutí ruší.“

Prvoinstanční správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí o zrušení původně schválené technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla VW MULTIVAN 2,5 TDI, VIN WV2ZZZ70ZYH116511, konstatoval, že vzhledem k tomu, že bylo tehdy schváleno jiné vozidlo (pod tímto číslem VIN uvedeném i v technickém průkaze figuruje vozidlo značky VW CARAVELLE s odlišnými parametry), je jeho původní rozhodnutí neopodstatněné. Účastníci řízení navíc nedoložili žádné další důkazy, které by napomohly k bližší identifikaci vozidla. Také žalovaný potvrdil závažné rozpory v jeho technické dokumentaci. Podle ustanovení § 34 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“) musí žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla obsahovat „a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, je-li žadatelem fyzická osoba, b) druh a kategorii silničního vozidla, výrobce silničního vozidla, značku (obchodní název stanovený výrobcem), typ vozidla a obchodní označení vozidla, c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno.“ Žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla, které již bylo provozováno v jiném státě, pak musí být doložena těmito doklady: „a) osvědčením o registraci silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla a technickým průkazem silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla, pokud byl vydán, b) protokolem o evidenční kontrole.“ Na základě ustanovení § 37 zákona o provozu na pozemních komunikacích je silniční vozidlo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud „a) pro závady v technickém stavu bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, b) poškozují životní prostředí nad míru stanovenou prováděcím právním předpisem, c) provozovatel vozidla neprokáže jeho technickou způsobilost k provozu na pozemních komunikacích způsobem stanoveným tímto zákonem, d) byly na vozidle provedeny neschválené změny anebo zásahy do identifikátorů vozidla, například VIN.“

Nejvyšší správní soud proto plně souhlasí se závěrem městského soudu, že předcházející schválení technické způsobilosti vozidla VW MULTIVAN 2,5 TDI, VIN WV2ZZZ70ZYH116511, bylo důvodně zpochybněno, když nové skutečnosti popřely správnost údajů uvedených v původní žádosti o schválení technické způsobilosti. Stěžovatelce se tyto

pochybnosti nepodařilo vyvrátit, stejně jako dostatečně neobjasnila fakt, že předmětné vozidlo bylo dne 5. 4. 2004 v SRN jako havarované skutečně odhlášeno, následně stěžovatelkou zakoupeno a nyní je v něm instalován mj. jiný typ motoru (než jaký byl specifikován v německém technickém průkazu), třebaže stěžovatelka tvrdí, že k žádným změnám na vozidle nedošlo. Domněnka žalovaného, že na vozidle zřejmě muselo dojít k přestavbě, se jeví také zdejšímu soudu na základě údajů vyplývajících ze správního i soudního spisu, jako značně pravděpodobná. Podmínky přestavby silničního vozidla a způsob vyznačení nového čísla VIN stanoví vyhláška ministerstva dopravy č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve svém ustanovení § 31: „(1) Přestavěné vozidlo musí po přestavbě splňovat technické požadavky, které byly platné v době jeho výroby, nebo technické požadavky pozdějších předpisů uvedených v předpisové základně pro typ vozidla příslušného druhu a kategorie.....(4) Pokud se při přestavbě vozidla mění číslo VIN, posoudí příslušný registrační úřad, jakým způsobem se uvedené číslo vyznačí na nové nebo změněné konstrukční části vozidla. Pokud je na nabírající konstrukční části vyznačeno číslo VIN z jiného vozidla, toto se vždy znehodnotí, například přerážením křížky tak, aby zůstalo nadále identifikovatelné. Číslo VIN vozidla, u kterého se mění konstrukční část, se pak vyrazí záměnnou. V případě, že konstrukční část záměnná není a jde o přestavbu vozidla, vyrazí výrobce úředně přidělené číslo. Způsob vyznačení je nutno vždy uvést v dokladech vozidla.“

V neposlední řadě zdejší soud shodně se žalovaným dodává, že stěžovatelkou požadovaný postup podle čl. 9 Metodického pokynu nebyl v daném případě namístě, neboť nebylo prokázáno, že by původní číslo VIN zaniklo z důvodu nelegální změny identity vozidla (dle čl. 9 Metodického pokynu je úřední číslo přidělováno také vozidlu, „*jebož původní číslo VIN zaniklo z důvodu nelegální změny identity vozidla v případech, kdy se nepodaří původní číslo VIN spolehlivě zjištit, ale k tomuto kroku příslušný správní orgán přistoupí až po vydání věci provozovateli vozidla, případně vlastníku vozidla, policejním vyšetřovatelem, případně soudem, kdy je zjevné, že na vozidle již nevázne z právního hlediska žádná závada. Obdobně se postupuje, jedná-li se o WPMI.*“). Podle čl. 5 tohoto pokynu pak „*úřední číslo vozidla může být v konkrétním případě jednoho vozidla přiděleno pouze jedno a musí být zapsáno jako výrobní číslo vozidla do příslušné kolonky výrobního čísla (VIN) do registru vozidel a do příslušných dokladů vozidla, kterými jsou technický průkaz vozidla (TP), osvědčení o technického průkazu (OTP) resp. osvědčení o registraci (ORV). Je přidělováno a zapisováno jako jedno jedinečné neopakovatelné číslo vozidla.*“

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) a žalovanému, jenž byl v řízení úspěšný, náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2008

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu